

Bruxelles, den 15.7.2021
COM(2021) 414 final

2021/0234 (NLE)

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

**om suspension af visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF)
nr. 810/2009 for så vidt angår Irak**

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

I henhold til visumkodeksens¹ artikel 25a, stk. 2, vurderer Kommissionen regelmæssigt tredjelandes samarbejde om tilbagetagelse og fremlægger mindst en gang om året sin vurdering for Rådet.

Kommissionen vedtog sin vurdering den 10. februar 2021 på grundlag af data og oplysninger fra 2019 fra EU-medlemsstater og associerede Schengenlande og fremsendte rapporten² til Rådet.

På grundlag af ovennævnte analyse og under hensyntagen til Unionens overordnede forbindelser med det pågældende tredjeland kan Kommissionen konkludere, at det pågældende tredjeland ikke samarbejder tilstrækkeligt, og at det derfor er nødvendigt at træffe foranstaltninger. I den sammenhæng bør det bemærkes, at tilbagetagelse af egne statsborgere er en folkeretlig forpligtelse.

I tilfælde af utilstrækkeligt samarbejde skal Kommissionen i overensstemmelse med visumkodeksens artikel 25a, stk. 5, litra a), forelægge et forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse om suspension af anvendelsen af visse bestemmelser i visumkodeksen på det berørte tredjeland statsborgere. Kommissionen fortsætter til enhver tid sine bestræbelser på at forbedre samarbejdet med det berørte tredjeland.

• Sagen vedrørende Irak

Kommissionen bemærkede i ovennævnte rapport, at identifikationsprocesserne giver utilfredsstillende eller slet ingen resultater for en række medlemsstater, der tegner sig for mere end to tredjedele af de afgørelser om tilbagesendelse, der er truffet over for irakiske statsborgere, og at de sjældent har ført til udstedelse af rejsedokumenter. De irakiske myndigheder samarbejder kun om frivillig tilbagevenden og i meget ekstraordinære tilfælde (irakiske statsborgere, der er dømt for en strafbar handling) om tvangsmæssige tilbagesendelser. Uanset indgåelsen af partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Irak i august 2018 overholdes forpligtelsen i henhold til nævnte aftale til at tilbagetage egne statsborgere, der opholder sig ulovligt på den anden parts område, desuden ikke. Fire medlemsstater har bilaterale ordninger, som også sjældent respekteres eller kun respekteres i forbindelse med frivillig tilbagevenden eller med irakiske statsborgere, der er dømt for en strafbar handling.

EU og medlemsstaterne har samarbejdet med Irak om migration inden for rammerne af den uformelle migrationsdialog mellem EU og Irak siden 2017, hvor den blev indført. På de fire møder, der hidtil har fundet sted inden for rammerne af denne dialog, har tilbagesendelse og tilbagetagelse altid stået højt på dagsordenen, og EU har konsekvent udtrykt bekymring over Iraks utilfredsstillende grad af samarbejde om tilbagetagelse. På det seneste møde i migrationsdialogen (februar 2021) bekræftede Irak på ny, at det ikke vil samarbejde om ikkefrivillige tilbagesendelser.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

² COM(2021) 55 final (EU Restricted).

På denne baggrund har EU over for de irakiske myndigheder understreget den voksende utilfredshed blandt medlemsstaterne og de mulige konsekvenser, hvis situationen ikke forbedres, bl.a. på et møde med Iraks ambassade i Bruxelles (maj 2021) og i en fælles skrivelse fra EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og kommisæren med ansvar for migration til Iraks udenrigsminister, indenrigsminister og minister for migration og fordrivelse af personer (juni 2021). Premierminister Kadhemi fik den 17. juni 2021 en kopi af skrivelserne.

Disse skridt har indtil videre ikke ført til konkrete betydelige resultater og vedvarende samarbejde på grundlag af de indikatorer, der er fastsat i artikel 25a, stk. 2, herunder rettidig identifikation af personer med ulovligt ophold på medlemsstaternes område, udstedelse af rejsedokumenter og tilrettelæggelse af tilbagesendelsesoperationer. På dette grundlag og i betragtning af de skridt, som Kommissionen hidtil har taget for at forbedre graden af samarbejde, og under hensyntagen til EU's overordnede forbindelser med Irak, vurderes det, at Iraks samarbejde med EU om tilbagetagelsesspørgsmål ikke er tilstrækkeligt, og at der er behov for handling.

- **Unionens overordnede forbindelser med Irak**

Unionens forbindelser med Irak er baseret på partnerskabs- og samarbejdsaftalen, der trådte i kraft i 2018. I EU's strategi for Irak (2018) bekræftes EU's engagement i et stærkt partnerskab mellem EU og Irak og ønsket om at støtte de irakiske myndigheder i genopbygningsfasen og i håndteringen af de underliggende politiske, sociale og økonomiske årsager til ustabilitet i landet. EU er en vigtig økonomisk og sikkerhedsmæssig partner for Irak. Samarbejdet om migration er omfattende og fokuserer navnlig på migrationsforvaltning, herunder grænseforvaltning, migration og udvikling, irregulær migration og tilbagesendelse. Disse spørgsmål drøftes i ovennævnte uformelle migrationsdialog, og det sidste møde inden for rammerne af denne dialog fandt sted i februar 2021.

Under drøftelser på højt plan mellem EU og Irak i juni 2021 blev der fra Iraks side givet udtryk for vilje til at samarbejde med de berørte medlemsstater om tilbagesendelse og tilbagetagelse, herunder frivillig tilbagevenden. Kommissionen vil støtte disse bestræbelser som et første skridt.

- **Visumforanstaltningerne**

Foranstaltningernes omfang

Rådets gennemførelsesafgørelse bør midlertidigt suspendere anvendelsen af visse bestemmelser i visumkodeksen på irakiske statsborgere. Suspensionen finder imidlertid ikke anvendelse på familiemedlemmer til (mobile) EU-borgere, der er omfattet af direktiv 2004/38/EF³, og til tredjelandstatsborgere, der har ret til fri bevægelighed svarende til unionsborgeres ret til fri bevægelighed i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og de berørte tredjelande på den anden side.

Visumforanstaltningernes indhold

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

Iraks manglende samarbejde om tilbagetagelse gør det berettiget at aktivere alle foranstaltningerne i visumkodeksens artikel 25a, stk. 5, litra a): suspension af muligheden for at fravige kravene med hensyn til den dokumentation, der skal fremlægges af visumansøgere, jf. artikel 14, stk. 6, suspension af den generelle behandlingsperiode på 15 kalenderdage, jf. artikel 23, stk. 1 (som derfor også udelukker anvendelsen af reglen om forlængelse af denne periode op til højst 45 dage i individuelle tilfælde), suspension af udstedelsen af visa til flere indrejser i overensstemmelse med artikel 24, stk. 2 og 2c, og suspension af muligheden for fritagelse for visumgebyr for indehavere af diplomatpas og tjenestepas i overensstemmelse med artikel 16, stk. 5, litra b).

Anvendelsesperiode for visumforanstaltningerne

Visumkodeksen fastsætter, at visumforanstaltningerne skal anvendes midlertidigt, men der er ingen forpligtelse til at angive en specifik anvendelsesperiode for disse foranstaltninger i gennemførelsesafgørelsen. Imidlertid skal Kommissionen i henhold til artikel 25a, stk. 6, løbende vurdere fremskridtene i samarbejdet om tilbagetagelse på grundlag af de indikatorer, der er fastsat i artikel 25a, stk. 2, herunder rettidig identifikation af personer med ulovligt ophold på medlemsstaternes område, udstedelse af rejsedokumenter og tilrettelæggelse af tilbagesendelsesoperationer. Kommissionen skal aflægge rapport om, hvorvidt det kan fastslås, at der er sket betydelige og vedvarende forbedringer af det berørte tredjelandssamarbejde om tilbagetagelse, og den kan under hensyntagen til Unionens overordnede forbindelser med dette tredjeland forelægge Rådet et forslag om at ophæve eller ændre gennemførelsesafgørelsen. Hvis visumforanstaltningerne i overensstemmelse med gennemførelsesafgørelsen derimod har vist sig at være ineffektive, bør det overvejes at indlede anden fase af mekanismen (jf. artikel 25a, stk. 5, litra b)).

I henhold til artikel 25a, stk. 7, aflægger Kommissionen desuden senest seks måneder efter gennemførelsesafgørelsens ikrafttræden rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er sket i det berørte tredjelandssamarbejde om tilbagetagelse.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Den foreslåede afgørelse er i overensstemmelse med det sæt harmoniserede regler i den fælles visumpolitik, der gælder for procedurer og betingelser for udstedelse af visa til forventede ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

EU fremmer en samlet tilgang til migration og tvangsfordrivelse baseret på fælles værdier og ansvar. I den nye pagt om migration og asyl forudses det, at der skal udvikles og uddybes skræddersyede, omfattende og afbalancerede partnerskaber for at fremme samarbejde om alle relevante aspekter:

- Beskyttelse til dem, der har behov for beskyttelse, og støtte til værtslande og -samfund
- Opbygning af økonomiske muligheder og håndtering af de grundlæggende årsager til irregulær migration og tvangsfordrivelse
- Støtte til partnere med henblik på at styrke migrationsstyringen og -forvaltningen
- Fremme af samarbejdet om tilbagesendelse og tilbagetagelse
- Udvikling af lovlige adgangsveje til Europa.

Samarbejdet mellem medlemsstaterne og tredjelande om tilbagetagelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold er et vigtigt element i denne politik. For at styrke sådanne omfattende partnerskaber og sikre fuldt samarbejde fra tredjelandenes side er EU nødt til at mobilisere alle tilgængelige værktøjer, herunder udviklingssamarbejde, handel eller visa.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks), artikel 25a, stk. 5, litra a).

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

—

- **Proportionalitetsprincippet**

De foreslåede foranstaltninger, der har til formål at tilskynde Irak til at forbedre samarbejdet om tilbagetagelse af irregulære migranter, står i et rimeligt forhold til det tilstræbte mål. Disse foranstaltninger påvirker ikke ansøgerens mulighed for at ansøge om og få visa som sådan, men omfatter visse aspekter af proceduren for udstedelse af visum eller visumgebyrets størrelse.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

—

- **Høringer af interesserede parter**

—

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

—

- **Konsekvensanalyse**

—

- **Målrettet regulering og forenkling**

—

- **Grundlæggende rettigheder**

De foreslåede foranstaltninger påvirker ikke muligheden for at ansøge om og få udstedt visa og respekterer ansøgernes grundlæggende rettigheder, navnlig respekten for familielivet.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

—

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

—

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

—

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

—

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE**om suspension af visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 for så vidt angår Irak**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks)⁴, særlig artikel 25a, stk. 5, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Irak på den anden side⁵, som trådte i kraft den 1. august 2018, bekræftes den sædvanlige forpligtelse for begge parter til at tilbagetage deres egne statsborgere, som opholder sig ulovligt på den anden parts område (artikel 105, stk. 3). Irak overholder ikke denne forpligtelse, hvilket bekræftes af Iraks erklærede holdning om ikke at samarbejde om ikkefrivillige tilbagesendelser. Medlemsstaterne står også over for dårligt samarbejde fra Iraks side i alle aspekter af tilbagesendelsesprocessen.
- (2) Kommissionen har gentagne gange opfordret Irak til at forbedre samarbejdet om tilbagetagelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold og til fuldt ud at gennemføre bestemmelserne om tilbagetagelse af egne statsborgere i partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Irak, navnlig inden for rammerne af den uformelle migrationsdialog mellem EU og Irak (etableret i 2017) samt i mundtlige og skriftlige udvekslinger med Iraks regeringsrepræsentanter, idet den specifikt har givet udtryk for voksende bekymring i denne henseende og har oplyst om de mulige konsekvenser, hvis samarbejdet om tilbagetagelse ikke forbedres.
- (3) I betragtning af de skridt, som Kommissionen hidtil har taget for at forbedre graden af samarbejde, og Unionens overordnede forbindelser med Irak, vurderes det, at Iraks samarbejde med Unionen om tilbagetagespørgsmål ikke er tilstrækkeligt, og at der derfor er behov for handling.
- (4) Anvendelsen af visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 810/2009 bør derfor midlertidigt suspenderes for irakiske statsborgere. Dette anses for at være den mest effektive foranstaltning med henblik på at tilskynde de irakiske myndigheder til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at forbedre samarbejdet om tilbagetagespørgsmål. Den midlertidige suspension finder ikke anvendelse på

⁴ EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1.

⁵ [EUT L 204 af 31.7.2012, s. 20](#) (selve aftalen), EUT L 203 af 10.8.2018, s. 1 (Rådets afgørelse om indgåelse).

irakiske statsborgere, der ansøger om visum, og som er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, eller til en tredjelandstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side,

- (5) De bestemmelser, der midlertidigt suspenderes, er fastsat i visumkodeksens artikel 25a, stk. 5, litra a): suspension af muligheden for at fravige kravene med hensyn til den dokumentation, der skal fremlægges af visumansøgere, jf. artikel 14, stk. 6, suspension af den generelle behandlingsperiode på 15 kalenderdage, jf. artikel 23, stk. 1 (som derfor også udelukker anvendelsen af reglen om forlængelse af denne periode op til højst 45 dage i individuelle tilfælde), suspension af udstedelsen af visa til flere indrejser i overensstemmelse med artikel 24, stk. 2 og 2c, og suspension af muligheden for fritagelse for visumgebyr for indehavere af diplomatpas og tjenestepas i overensstemmelse med artikel 16, stk. 5, litra b).
- (6) I artikel 21, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er det fastsat, at enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaterne og i gennemførelsesbestemmelserne hertil. Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF⁶ gennemføres disse begrænsninger og betingelser. Denne afgørelse berører ikke anvendelsen af nævnte direktiv, som udvider retten til fri bevægelighed til at omfatte familiemedlemmer uanset deres statsborgerskab, når de slutter sig til eller ledsager unionsborgeren. Denne afgørelse finder således ikke anvendelse på familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, eller til en tredjelandstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side,
- (7) Eftersom Danmark har besluttet at gennemføre forordning (EF) nr. 810/2009, som bygger på Schengenreglerne, i sin nationale lovgivning i overensstemmelse med artikel 4 i protokol (nr. 22) om Danmarks stilling, som er vedlagt traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, er Danmark derfor i henhold til folkeretten forpligtet til at gennemføre denne afgørelse.
- (8) Denne afgørelse udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF⁷; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (9) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne,

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

⁷ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

henhørende under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF⁸.

- (10) For så vidt angår Schweiz udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁹, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i afgørelse 2008/146/EF¹⁰.
- (11) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om dette lands associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹¹, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i afgørelse 2011/350/EU¹².
- (12) Denne afgørelse udgør en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005 og artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1
Anvendelsesområde

1. Denne afgørelse finder anvendelse på de irakiske statsborgere, som er visumpligtige i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806¹³.
2. Den finder ikke anvendelse på irakiske statsborgere, der er fritaget for visumpligten i henhold til artikel 4 eller artikel 6 i nævnte forordning.

⁸ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁹ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

¹⁰ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

¹¹ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

¹² Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806 af 14. november 2018 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (omarbejdning) (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 39).

3. Denne afgørelse finder ikke anvendelse på irakiske statsborgere, der ansøger om visum, og som er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, eller til en tredjelandstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side,

Artikel 2

Midlertidig suspension af anvendelsen af visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 810/2009

Anvendelsen af følgende bestemmelser i forordning (EF) nr. 810/2009 suspenderes midlertidigt:

- (a) artikel 14, stk. 6
- (b) artikel 16, stk. 5, litra b)
- (c) artikel 23, stk. 1
- (d) artikel 24, stk. 2 og 2c.

Artikel 3

Adressater

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Republikken Kroatien, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland og Kongeriget Sverige.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand